

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. juni 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsbeh: Inge Birgitte Møberg
Sagsnr.: 2009-151-0278
Dok.: IBM40368

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 320 (Alm. del), som Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har stillet til justitsministeren den 14. april 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Brian Mikkelsen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

**Spørgsmål nr. 320 fra Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
(Alm. del):**

”Vil ministeren oplyse, hvorvidt statsadvokatens beslutning om, at der ikke skal anlægges sag for overtrædelse af de danske særregler for dyretransporter i den såkaldte Tarpholz-sag betyder, at der reelt er dele af disse særregler, der ikke gælder i Danmark, eller at overtrædelse af disse regler i nogle tilfælde ikke kan retsforfølges?”

Svar:

Som det er oplyst ved den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 319 (Alm. del) fra Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, har Statsadvokaten for Nord- og Østjylland i sin afgørelse af 6. april 2009 opgivet påtale mod Niels Vinderslev i den såkaldte Tarpholz-sag fra 2006.

Sagen er afgjort konkret på bevisets stilling. Statsadvokaten anfører i forlængelse af sin begrundelse følgende:

”Jeg skal i den forbindelse tilføje, at såfremt det konkret ville kunne bevises, at de enkelte transportere havde en varighed af mere end 8 timer, ville det formentlig være forbundet med visse vanskeligheder at straffe for dette, jf. straffelovens § 7, stk. 1, nr. 1, om dobbelt strafbarhed, idet der er tale om danske særregler, hvis tilsvarende lige ikke findes i tysk ret. Det strafbare forhold ville i give fald først blive realiseret i Tyskland, når transporten havde været over 8 timer.

Idet jeg efter en konkret vurdering af sagens beviser som nævnt er af den opfattelse, at påtale bør opgives, finder jeg ikke anledning til at foretage en nærmere forelæggelse for Justitsministeriet vedrørende de danske særreglers rækkevidde og anvendelse, idet jeg herved også tillægger det betydning, at de pågældende bestemmelser nu er ophævet og erstattet af den fælles EU-forordning.”

Justitsministeriet kan supplerende oplyse, at reglerne om dansk straffemyndighed, dvs. de bestemmelser, der afgrænser, hvilke straffesager der kan pådømmes ved danske domstole, findes i straffelovens §§ 6-12. Reglerne blev ændret ved lov nr. 490 af 17. juni 2008 om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Dansk straffemyndighed), som trådte i kraft den 1. juli 2008.

Mulighederne for, at danske domstole kan pådømme en straffesag, af-

hænger som udgangspunkt af, om handlingen er foretaget *inden for* den danske stat eller på dansk fartøj (§ 6) eller *uden for* den danske stat (§§ 7-8 b).

Efter straffelovens § 9, stk. 1, 1. pkt., anses handlinger for foretaget, hvor gerningsmanden befandt sig ved handlingens foretagelse.

I de tilfælde, hvor en overtrædelse af reglerne i bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 om beskyttelse af dyr under transport (transportbekendtgørelsen) sker helt eller delvist i Danmark, vil der således være dansk straffemyndighed i medfør af straffelovens § 6 for så vidt angår de handlinger, der foretages i den danske stat.

Det følger endvidere af straffelovens § 9, stk. 4, at en lovovertrædelse i sin helhed anses for at være begået her i landet, når en del af lovovertrædelsen er begået i den danske stat.

Der vil således efter Justitsministeriets opfattelse almindeligvis være dansk straffemyndighed for så vidt angår overtrædelser i udlandet af reglerne i transportbekendtgørelsen, herunder de skærpede danske regler i bekendtgørelsens §§ 7-10, når en del af lovovertrædelsen er begået i Danmark.